

[Stats- og udenrigsministeren.]

oplæg, der både i form og indhold vil appellere til samarbejde både med det radikale venstre, med socialistisk folkeparti, med liberalt centrum og med de øvrige partier her i salen. Så viser det sig nok, at folketinget er en god arbejdsplads.

Flere ordførere var inde på udenrigspolitiske problemer. Det blev nævnt, at NATO burde have en ny politisk målsætning. Dette svarer ganske til regeringens synspunkt og til det initiativ, daværende udenrigsminister Per Hækkerup tog under NATO-mødet i Bruxelles i juni måned. Vi har den opfattelse, at verdenssituationen og den europæiske situation er skiftet meget siden NATOs oprettelse. Det betyder ikke, at NATO er overflødig, men det betyder, at NATO ud over at være en forsvarsorganisation også bør være en organisation, der går ind på afspændingsproblemerne og søger at finde nye veje til afspænding. Om det så skal ske med NATO som forhandlingsinstrument, eller om det skal ske ved, at NATO peger på en række konkrete områder, hvor afspændingen kan fremmes, og opfordrer sine medlemmer til at tage fat på dem, det må en nærmere forhandling vise. Denne forhandling vil finde sted allerede i næste uge, hvor der holdes NATO-møde i Paris, og hvor der, formoder jeg, vil foreligge en rapport, som er udarbejdet af NATOs permanente råd bl. a. som følge af det initiativ, daværende udenrigsminister Per Hækkerup på den danske regerings vegne tog under forhandlingerne i Bruxelles.

Man nævner også Vietnam, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt før. Regeringen ser med den største uro på den stadige udvidelse af krigsaktiviteten i Vietnam. De talrige mæglingsbestræbelser, der er udfoldet fra forskellig side, har ikke hidtil båret frugt, og nogen snarlig afslutning af denne krig synes desværre ikke i sigte. Som krigen fortsætter og krigshandlingerne udvides, vokser faren for verdensfreden. Skal vejen til forhandlinger beredes, må begge parter være indforstået med at mindske den militære aktivitet, herunder at indstille bombardementerne i Nordvietnam. Vi finder det ikke realistisk at mene, at denne krig kan bringes til afslutning på anden måde end ved forhandlinger omfattende alle konfliktens parter, herunder Saigonrege-

regeringen og den nationale befrielsesfront. Vi vil fra dansk side fortsat nøje følge udviklingen og agte på enhver mulighed, som måtte vise sig, for at bidrage til, at forhandlinger kan komme i gang og krigshandlingerne indstilles. Vi kan i dag kun appellere til alle implicerede om at få gang i forhandlingerne om en fredelig løsning og at gøre det hurtigt. Jeg vil ikke afvise, at der i forbindelse med den fredsslutning, vi alle så utålmodigt venter på, kan blive tale om fredsbevarende styrker — måske fra FN, måske aftalt på anden måde. Det er klart, at hvis de får et stort omfang, så bliver der spørgsmål om finansieringen af dem både nationalt og internationalt, og det spørgsmål må man så tage op til den tid.

Finansministeren (Grünbaum): Denne debat er jo kun mere formelt en finanslovdebat, men der er dog enkelte ting, jeg gerne vil sige lidt om i forbindelse med finanserne.

Først til hr. Poul Hartling. Også jeg må beklage, at den supplerende redegørelse for 3 års budgettet ikke kunne foreligge samtidig med finanslovforslagets genfremsættelse. Det er rent trykkek tekniske årsager, der har gjort sig gældende, idet der har været så mange lovforslag, som måtte genoptrykkes til den fornyede fremsættelse i tinget. Der bliver dog gode muligheder for senere at vende tilbage til en drøftelse af 3 års budgettet og af de problemer vedrørende udviklingen i statsbudgettet, som er indeholdt i dette budget, og da denne debat som sagt ikke er nogen egentlig finanslovdebat, er skaden vel ikke så stor. Jeg tror, vi får både god tid og lejlighed til at gå mere i dybden med disse problemer.

Må jeg med det samme sige til hr. Poul Møller, at jeg synes, han skulle have sparet sig bemærkningen om, at det var et stift stykke, at finanslovforslaget blev fremsat uden de såkaldte anmærkninger. Det var jo en midlertidig finanslov, der blev fremsat for at opfylde grundlovens bestemmelser herom, og ved genfremsættelsen af finanslovforslaget er anmærkningerne jo også på helt sædvanlig vis fremlagt samtidig. Jeg regner med, at hr. Poul Møllers udtalelser herom var en fortalelse, som vi altså ikke skal lægge alt for meget i.

Både hr. Poul Hartling og hr. Poul Møller